

PADESÁT OBRAZŮ Z NOVÉHO ZÉLANDU

Jako portrétista dosáhl Gottfried Lindauer na Novém Zélandu značných úspěchů. Namaloval stovky podobizen bělošských obyvatel této ostrovní země, ale především relativně ucelenou řadu portrétů významných Maorů. V úsilí o malířskou dokumentaci jejich etnika, tehdy velmi oslabeného a ztrácejícího vliv, sehráli důležitou roli malířovi objednavatelé a přátelé, obchodník Henry Partridge a právník a ornitolog Walter Buller. Lindauer pro ně maloval nejen portréty, tvořící obrazovou kroniku maorských kmenů v koloniální éře Nového Zélandu, ale také vícefigurální žánrové scény z tradičního venkovského života Maorů. Malíř se tak stával etnografem zachycujícím podobu mizejícího světa, často za pomoci fotografií. Ty byly nezbytné pro tvorbu portrétů již zesnulých osob, ale Lindauer jich využíval i při zpodobování svých současníků. Snímky na skleněných deskách si zvláštním přístrojem promítal na malířské plátno, kde si fixoval hlavní body, aby věrně zachytil rysy tváře a přesnou podobu obličejového tetování, v maorštině nazývaného *moko*. Sám o tom napsal: „Maoři jsou náramně hákliví na pravidelné to moko, oni mně hned vystaví chybu, když je maluju, tedy jsem zvláštní studii věnoval na to moko. Ano, teď nedělám už žádné chyby a oni se vždy diví, jak ten Pakeha (to znamená Evropan) umí to moko dobře malovat.“ Zdůraznil, že každá osoba má jedinečné tetování a že každá z jeho rytých linií má svůj symbolický význam. U Maorů vyvolávaly Lindauerovy portréty jejich nábožensky uctívaných předků velmi živou odezvu, chápali je jako médium pro navázání komunikace se zesnulými a sami si je u něj objednávali. Dodnes je kvůli věrnému zobrazení předků chováni v hluboké úctě.

Henry Partridge věnoval v roce 1915 svoji sbírku Lindauerových obrazů Auckland Art Gallery Toi o Tāmaki. Zmíněná galerie a Museum of New Zealand Te Papa Tongarewa ve Wellingtonu zapůjčily na naši výstavu padesát obrazů.